

καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὴν σεβώμεθα καὶ νὰ ὑπακούωμεν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ περιποιώμεθα αὐτὴν, ὅταν ὀργίζεται, περισσότερο ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἢ νὰ προσπαθῶμεν νὰ πείσωμεν αὐτὴν ἢ νὰ πράττωμεν ὅσα διατάσσει καὶ νὰ πάσχωμεν ἂν μᾶς διατάσῃ νὰ πάθωμεν κάτι, ἡσύχως, καὶ εἴτε διατάσσει νὰ κτυπώμεθα, εἴτε νὰ φυλακιζώμεθα καὶ εἴτε εἰς πόλεμον ὀδηγεῖ ἡμᾶς διὰ νὰ πληγωθῶμεν ἢ νὰ φονευθῶμεν, πρέπει νὰ πράττωμεν αὐτά, καὶ τὸ δίκαιον ἔτσι εἶναι, καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῶμεν, οὐδὲ νὰ ἀποφεύγωμεν, οὐδὲ νὰ ἐγκαταλείπωμεν τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ πανταχοῦ πρέπει νὰ πράττωμεν ὅσα διατάσσει ἡ πόλις καὶ ἡ πατρίς ἢ νὰ πείθωμεν αὐτὴν πῶς ἔχει τὸ δίκαιον, νὰ μεταχειριζώμεθα δὲ βίαν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον οὔτε πρὸς τὴν μητέρα οὔτε πρὸς τὸν πατέρα, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τούτων πρὸς τὴν πατρίδα; «Τὶ θὰ εἴπωμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; Ὅτι λέγουν ἀληθῆ οἱ νόμοι ἢ ὄχι;

ΚΡ. Εἰς ἐμὲ τουλάχιστον φαίνεται, ὅτι οἱ νόμοι λέγουν ἀληθῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13.

(Οἱ Ἀθηναῖκοι νόμοι ἐπιτρέπουν εἰς πάντα πολίτην νὰ φύγῃ ἐκ τῆς πατρίδος συναποκομίζων τὰ ὑπάρχοντά του, ὅστις μένει εἰς τὴν πατρίδα ἀναλαμβάνει ἱερὰν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς πατρίδος).

ΣΩ. «Συλλογίζου λοιπόν, ὦ Σωκράτη», ἴσως ἤθελον εἰπεῖ οἱ νόμοι, «ἂν ταῦτα τὰ ὁποῖα λέγομεν ἡμεῖς εἶναι ἀληθῆ, ὅτι δηλ. δὲν εἶναι δίκαια ὅσα τώρα ἐπιχειρεῖς νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς. Ἡμεῖς δηλαδὴ, ἂν καὶ σὲ ἐγεννήσαμεν καὶ σὲ ἀνεθρέψαμεν καὶ σὲ ἐπαιδεύσαμεν καὶ μετεδώσαμεν εἰς σὲ καὶ ὄλους τοὺς ἄλλους πολίτας ἀπὸ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἠδυνάμεθα, ὅμως προλέγομεν, μὲ τὸ ὅτι ἐδώσαμεν ἐξουσίαν εἰς ὅποιον θέλει ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ ἐξετασθῆ' καὶ ἴδῃ τὰ πράγματα τῆς πόλεως καὶ ἡμᾶς τοὺς νόμους, εἰς ὅποιον δὲν ἀρέσκομεν, ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τούτου, ἀφοῦ λάβῃ τὰ πράγματά του, νὰ ἀπέλθῃ ὅπου θέλει· καὶ κανεῖς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς νόμους δὲν εἶναι ἐμπόδιον, οὐδὲ ἀπαγορεύει, εἴτε κανεῖς ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ μεταβίβῃ εἰς ἀποικίαν, ἐὰν δὲν ἠθέλομεν ἀρέσκει καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ πόλις, εἴτε ἐπιθυμεῖ νὰ μετοικήσῃ εἰς κανὲν ἄλλο μέρος, νὰ

ἐλθόν, ἵεναι ἐκεῖσε ὅποι ἂν βούληται, ἔχοντα τὰ αὐτοῦ. Ὅς
 Ε δ' ἂν | ὑμῶν παραμείνη, ὄρων δὲν τρόπον ἡμεῖς τὰς τε δί-
 κας δικάζομεν καὶ τὰλλα τὴν πόλιν διοικοῦμεν, ἤδη φασὲν
 τοῦτον ὠμολογηκέναι ἔργῳ ἡμῖν ἃ ἂν ἡμεῖς κελεύωμεν
 ποιήσῃν ταῦτα, καὶ τὸν μὴ πειθόμενον τριχῆ φασὲν ἀδι-
 κεῖν, ὅτι τε γεννηταῖς οὔσιν ἡμῖν οὐ πείθεται, καὶ ὅτι τρο-
 φεῦσι, καὶ ὅτι ὁμολογήσας ἡμῖν πείθεσθαι οὔτε πείθεται
 52 οὔτε πείθει ἡμᾶς, εἰ μὴ καλῶς τι ποιοῦμεν, | προτιθέντων
 ἡμῶν καὶ οὐκ ἀγρίως ἐπιτατιόντων ποιεῖν ἃ ἂν κελεύωμεν,
 ἀλλὰ ἐφιέντων δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς ἢ ποιεῖν, τού-
 των οὐδέτερα ποιεῖ.

XIV. Ταύταις δὴ φασὲν καὶ σέ, ὦ Σώκρατες, ταῖς αἰ-
 τίας ἐνέξεσθαι, εἴπερ ποιήσεις ἃ ἐπινοεῖς, καὶ οὐκ ἦκιστα
 Ἐ Ἀθηναίων σέ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα,,. Εἰ οὖν ἐγὼ εἴποιμι
 „Διὰ τί δή ;“ Ἴσως ἂν μου δικαίως καθάπτοιτο λέγον-
 τες, “ὅτι ἐν τοῖς μάλιστα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὠμολογη-
 κῶς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν“. Φαῖεν γὰρ ἂν ὅτι
 Β „ὦ Σώκρατες, μεγάλα ἡμῖν | τούτων τεκμήριά ἐστιν, ὅτι σοι
 καὶ ἡμεῖς ἠρέσκομεν καὶ ἡ πόλις· οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλ-
 λων Ἀθηναίων ἀπάντων διαφερόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις,
 εἰ μὴ σοι διαφερόντως ἠρεσκεν, καὶ οὐτ' ἐπὶ θεωρίαν πώποτ'
 ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες [ὅτι μὴ ἄπαξ εἰς Ἰσθμόν] οὔτε
 ἄλλοσε οὐδαμόσε, εἰ μὴ ποι στρατευσόμενος, οὔτε ἄλλην

¹⁾ Οἱ ἀρχαῖοι συνήθιζον νὰ τελοῦν θρησκευτικὰς πανηγύρεις τὰς ὅποιας ἐφαίδρυνον μὲ ἀγῶνας μουσικούς, ποιητικούς καὶ πρὸ πάντων γυμναστικούς. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, τῶν ὁποίων σπουδαιότεροι ἦσαν τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια, τὰ Ἰσθμια καὶ τὰ Νέμεα συνέρρεον οὐ μόνον οἱ κάτοικοι τῆς πανηγυριζούσης πόλεως, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν Ἰσθμόν ἐτελοῦντο τὰ Ἰσθμια. Πότε μετέβη εἰς Ἰσθμόν διὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους ὁ Σωκράτης εἶναι ἀγνωστον.

²⁾ Ὁ Σωκράτης μετέσχε τῶν ἐκατραπειῶν τῆς Ποτειδαίας

μεταβῆ ἐκεῖ ὅπου θέλει ἔχων τὰ πράγματά του· ὅποιος δὲ ἀπὸ σᾶς παραμείνη βλέπων κατὰ ποῖον τρόπον καὶ τὰς δίκας δικάζομεν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα διοικοῦμεν τὴν πόλιν, ἤδη διισχυρίζομεθα, ὅτι ἐμπράκτως οὗτος ἔχει ὑποσχεθῆ εἰς ἡμᾶς, ὅτι θὰ πράττῃ ὅσα διατάσσομεν καὶ ὅποιος δὲν πείθεται, λέγομεν, ὅτι διαπράττει τριπλοῦν ἀδίκημα, καὶ διότι δὲν πείθεται εἰς ἡμᾶς, ἐνῶ εἴμεθα οἱ γονεῖς του, καὶ διότι δὲν ὑπακούει εἰς ἡμᾶς, ἐνῶ τὸν ἀνεθρέψαμεν, καὶ διότι, ἐνῶ πράγματι συνεφώνησε γὰρ ὑπακούῃ εἰς ἡμᾶς οὔτε πείθεται οὔτε προσπαθεῖ γὰρ πείσῃ ἡμᾶς, ἂν δὲν πράττωμεν κάτι καλῶς, ἐνῶ ἡμεῖς ἀφήγομεν ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν γὰρ πείθῃ ἡμᾶς ἢ γὰρ πείθεται, καὶ ἐνῶ δὲν προστάσσομεν αὐστηρῶς γὰρ πράττῃ ὅσα διατάσσομεν, ἀλλ' ἐνῶ ἐπιτρέπομεν τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο, δηλ. ἢ γὰρ πείθῃ ἡμᾶς ἢ γὰρ πράττῃ ταῦτα, οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο κάμνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14.

(Οὐδεὶς περισσότερο τοῦ Σωκράτους ὑπῆρξε προσκεκολλημένος εἰς τὴν Πατρίδα του καὶ τοὺς νόμους τῆς· διὰ τοῦτο περισσότερο πάντων θὰ εἶναι ἔνοχος ὁ Σωκράτης παραβαίνων τούτους).

Εἰς αὐτὰς λοιπὸν τὰς κατηγορίας καὶ σὺ, ὦ Σωκράτη, διισχυρίζομεθα, ὅτι θὰ ἐνοχοποιηθῆς, ἐὰν κάμῃς ὅσα σκέπτεσαι καὶ ὄχι ὀλιγώτερον σὺ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο». Ἐὰν λοιπὸν ἐγὼ ἤθελον εἶπει, διατί λοιπόν; Ἴσως ἤθελον ἐπιτεθῆ κατ' ἐμοῦ δικαίως λέγοντες, ὅτι ἐγὼ περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους τυγχάνω γὰρ ἔχω δώσει τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην εἰς αὐτούς. Θὰ ἔλεγον δηλαδή: «Μεγάλαι εἰς ἡμᾶς οἱ αὐτὰ ἀποδείξεις εἶναι, ὅτι εἰς σὲ καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ πόλις ἠρέσκομεν· διότι οὐδέποτε περισσότερο ἀπὸ ὅλους ἐν γένει τοὺς Ἀθηναίους θὰ ἔμενες διαρκῶς εἰς αὐτήν, ἂν δὲν σοῦ ἤρεσκεν ἐξαιρετικά, καὶ οὔτε διὰ γὰρ ἰδῆς ἀγῶνας ποτὲ ἕως τώρα ἐξῆλθες ἀπὸ τὴν πόλιν, εἰμὴ ἀπαξ εἰς τὸν Ἰσθμὸν¹ οὔτε εἰς κανὲν ἄλλο μέρος, ἐκτὸς ἂν ὑπήγες κάπου διὰ γὰρ πολεμήσης ὡς στρατιώτης²

(432 π. Χ.), Ἀμφιπόλεως (422) καὶ τοῦ Δηλίου τῆς Βοιωτίας (424), ὅπου ἠττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Θηβαίων. Τὰς ἐκστρατείας ταύτας ἀναφέρει ὁ ἴδιος ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ἀπολογία του (κεφ. 17).

ἀποδημίαν ἐποιήσω πάποτε, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως οὐδὲ ἄλλων νόμων ἔλαβεν εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμεῖς σοι ἱκανοὶ ἤμεν καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις·

C οὕτω | σφόδρα ἡμᾶς ἤροῦ, καὶ ὁμολόγεις καθ' ἡμᾶς πολιτεύσεσθαι, τὰ τε ἄλλα καὶ παῖδας ἐν αὐτῇ ἐποιήσω, ὡς ἀρεσκούσης σοι τῆς πόλεως. "Ἐτι τοίνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκη ἐξῆν σοι φυγῆς τιμῆσασθαι, εἰ ἐβούλον, καὶ ὅπερ νῦν ἀκούσης τῆς πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἐκούσης ποιῆσαι. Σὺ δὲ τότε μὲν ἐκαλλωπίζου ὡς οὐκ ἀγανακτῶν, εἰ δέοι τεθνάναι σε, ἀλλὰ ἤροῦ, ὡς ἐφησθα, πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον· νῦν δὲ οὐτ' ἐκείνους τοὺς λόγους αἰσχύνει, οὔτε ἡμῶν τῶν νόμων

D ἐντρέπει, ἐπιχειρῶν διαφθεῖραι, πράττεις | τε ἅπερ ἂν δοῦλος φαυλότατος πράξειεν, ἀποδιδράσκειν ἐπιχειρῶν παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ τὰς ὁμολογίας, καθ' ἃς ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύεσθαι. Πρῶτον μὲν οὖν ἡμῖν τοῦτ' αὐτὸ ἀπόκριναι, εἰ ἀληθῆ λέγομεν φάσκοντές σε ὁμολογηκέναι πολιτεύεσθαι καθ' ἡμᾶς ἔργῳ, ἢ οὐ λόγῳ, ἢ οὐκ ἀληθῆ". Τί φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων ; "Ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν ;

KP. Ἐνάγκη, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. ,,Ἄλλο τι οὖν," ἂν φαῖεν, ,,ἢ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὁμολογίας παραβαίνεις, οὐχ ὑπὸ | ἀνάγκης ὁμολογήσας οὐδὲ ἀπατηθεὶς οὐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκασθεὶς βουλευσασθαι, ἀλλ' ἐν ἔτεσιν ἑβδομήκοντα, ἐν οἷς ἐξῆν σοι ἀπιέναι, εἰ μὴ ἠρέσκομεν ἡμεῖς μηδὲ δίκαιαι ἐφαινοντό σοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι. Σὺ δὲ οὔτε Λακεδαίμονα προηροῦ οὔτε Κρήτην, ἃς δὴ ἐκάστοτε φῆς εὐνομεῖσθαι, οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οὐδὲ τῶν |

53 βαρβαρικῶν, ἀλλὰ ἐλάττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας ἢ οἱ χωλοὶ τε καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι· οὕτω σοι διαφε-

1) Κατὰ τοὺς νόμους τῶν Ἀθηνῶν ἐδικαιοῦτο πρῶτος ὁ κατηγοροῦν νὰ ὀρίσῃ τὴν ἐπιβλητέαν ποινὴν εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὁ δὲ κατηγορούμενος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικρούσῃ αὐτήν, ὀρίζων μετριωτέραν.

2) Ὁ Σωκράτης πράγματι ἀπελογήθη ὑπερηφάνως. Ἴδὲ ἀπολογία Πλάτωνος Σωκράτους κεφ. 16, 17 κλπ.

οὔτε κανέν ἄλλο ταξίδι ἔκαμες, ὅπως οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι, οὐδὲ ἐπεθύμησες γὰρ γνωρίσης ἄλλην πόλιν καὶ ἄλλους νόμους, ἀλλὰ ἡμεῖς σὲ ἠὺχαριστοῦμεν καὶ ἡ πόλις μας¹ τόσον πολὺ ἡμᾶς ἐπροτίμας καὶ ὑπέσχεσο, ὅτι θὰ ζήσης σύμφωνα μὲ ἡμᾶς ὡς πολίτης καὶ κατὰ τὰ ἄλλα καὶ παῖδας ἀπέκτησας εἰς αὐτήν, διότι σοῦ ἤρεσκεν ἡ πόλις. Ἄκομη δὲ καὶ εἰς αὐτήν τὴν δίκην ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σου γὰρ ζητήσης ὡς τιμωρίαν διὰ τὸν ἑαυτόν σου τὴν ἐξορίαν¹ ἂν ἤθελες, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τώρα παρὰ τὴν θέλησιν τῆς πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σου γὰρ κάμης μὲ τὴν θέλησιν τῆς πόλεως. Σὺ δὲ τότε μὲν ἐκαμάρωνες² προσποιούμενος ὑπερήφανα, ὅτι δῆθεν δὲν ἠγανάκτεις, διότι ἔπρεπε γὰρ ἀποθάνης, ἀλλὰ ἐπροτίμας, ὅπως ἔλεγες, ἀντὶ τῆς ἐξορίας τὸν θάνατον· τώρα δὲ οὔτε ἐκείνους τοὺς λόγους ἐντρέπεις, οὔτε δι' ἡμᾶς τοὺς νόμους φροντίζεις, ἐπιχειρῶν γὰρ μᾶς καταστρέψης, καὶ πράττεις ὅσα δοῦλος φαυλότατος ἤθελε πράξει, ἐπιχειρῶν γὰρ δραπετεύσης παρὰ τὰς συμφωνίας καὶ ὑποσχέσεις, σύμφωνα μὲ τὰς ὁποίας ὑπεσχέθης ὅτι θὰ ζῆς ὡς πολίτης. Πρῶτον μὲν λοιπὸν τοῦτο ἀκριβῶς ἀποκρίθητι εἰς ἡμᾶς, ἂν λέγωμεν ἀγαθὰ, ὅταν ἰσχυρίζώμεθα, ὅτι ἔχεις ὑποσχεθῆ ἔμπράκτως, ὅτι θὰ ζῆς ὡς πολίτης σύμφωνα μὲ ἡμᾶς, ἀλλ' ὄχι διὰ λόγων, ἢ δὲν λέγομεν ἀληθῆ»· τί γὰρ εἴπωμεν πρὸς αὐτά, ὦ Κρίτων; Ἄλλο τι γὰρ εἴπωμεν ἢ γὰρ παραδεχθῶμεν;

ΚΡ. Εἶναι ἀνάγκη, ὦ Σωκράτη, γὰρ τὰ παραδεχθῶμεν.

ΣΩ. «Ἄλλο τι λοιπὸν πράττεις ἠθέλον εἶπει, ἢ παραβαίνεις τὰς συμφωνίας καὶ τὰς ὑποσχέσεις πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἐνῶ δὲν ὑπεσχέθης ἀπὸ ἀνάγκην, οὐδὲ ἠπατήθης, οὐδὲ εἰς ὀλίγον χρόνον ἠναγκάσθης γὰρ σκεφθῆς, ἀλλ' εἰς διάστημα ἑβδομήκοντα ἐτῶν, κατὰ τὸ ὅποιον ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σου γὰρ ἀπέλθης, ἂν δὲν σοῦ ἠρέσκομεν ἡμεῖς καὶ δὲν σοῦ ἐφαίνοντο δίκαιαι αἱ συμφωνίαι. Σὺ δὲ οὔτε τὴν Λακεδαίμονα προετίμας, οὔτε τὴν Κρήτην, αἱ ὁποῖαι λέγεις κάθε φοράν, ὅτι ἔχουν καλοὺς νόμους³, εἴτε καμμίαν ἄλλην ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἢ βαρβαρικῶν πόλεων, ἀλλὰ ὀλιγώτερον ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας παρὰ οἱ χῶλοι καὶ οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι· τόσον ὑπερβολικὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους

¹) Ἡ Λακεδαίμων καὶ ἡ Κρήτη, ἀμφότεραι δωρικαὶ χῶραι, εἶχον ὁμοῖον πολίτευμα καὶ ἦθη. Ὁ Σωκράτης καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπήγουν τὸ πολίτευμα τῶν Σπαρτιατῶν καὶ ἐν γένει τῶν Δωριέων διὰ τὴν εὐνομίαν καὶ εὐπίθειαν εἰς τοὺς νόμους.

ρόντως τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἤρεσκεν ἢ πόλις τε καὶ ἡμεῖς οἱ νόμοι δῆλον ὅτι· τίνοι γὰρ ἂν πόλις ἀρέσκοι ἄνευ νόμων ; Νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμένεις τοῖς ὁμολογημένοις ; Ἐὰν ἡμῖν γε πείθῃ, ὦ Σώκρατες· καὶ οὐ καταγέλαστός γε ἔσει ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθών.

XV. Σκόπει γὰρ δὴ, ταῦτα παραβάς καὶ ἑξαμαρτάνων τι τούτων τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτὸν ἢ τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς | σαυτοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ κινδυνεύσουσί γέ σου οἱ ἐπιτηδαιοὶ καὶ αὐτοὶ φεύγειν καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως ἢ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι, σχεδόν τι δῆλον· αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων ἐλθῆς, ἢ Θήβαζε ἢ Μέγαράδε—εὐνομοῦνται γὰρ ἀμφοτέρω—πολέμιος ἦξεις, ὦ Σώκρατες, τῇ τούτων πολιτείᾳ, καὶ ὅσοιπερ κήδονται τῶν αὐτῶν πόλεων, ὑποβλέπονταί σε διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων, καὶ βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὅσπερ δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην | δικάσαι· ὅστις γὰρ νόμον διαφθορεὺς ἔστιν, σφόδρα πονεὶ δόξειεν ἂν νέων γε καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων διαφθορεὺς εἶναι. Πότερον οὖν φεύξει τάς τε εὐνομουμένας πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους ; Καὶ τοῦτο ποιοῦντι ἄρα ἄξιόν σοι ζῆν ἔσται ; Ἡ πλησιάζεις τούτοις καὶ ἀναισχυντήσεις διαλεγόμενος—τίνας λόγους, ὦ Σώκρατες ; Ἡ οὗσπερ ἐνθάδε, ὡς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πλείστου ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι ; Καὶ οὐκ οἶει ἄσχημον ἂν φανεῖσθαι τὸ τοῦ | Σωκράτους προἶγμα ; Οἶεσθαί γε χρὴ. Ἀλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν τόπων ἀπαρεῖς, ἦξεις δὲ εἰς Θετταλίαν παρὰ τοὺς ξένους τοὺς Κρίτωνος· ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείστη ἀταξία καὶ

1) Οἱ ὑποδοθηθῶντες τὴν δραπέτευσίν τινος ἐκ τῆς φυλακῆς καταδικάζοντο εἰς μέγα πρόστιμον καὶ ἑξορίαν.

2) Αἱ Θῆβαι ἐπὶ Σωκράτους ἐκυδερνώοντο ὀλιγαρχικῶς μὲν, ἀλλὰ ἰσονόμως, διό καὶ ἠκμασαν ἀναδείξασαι μετ' ὀλίγον τὸν Ἐπαμεινώνδαν καὶ Πελοπίδαν. Ἐὰ δὲ Μέγαρον διωκοῦντο καὶ αὐτὰ ὀλιγαρχικῶς, ἀλλ' ἠῆνομοῦντο, διό καὶ ἐμακκρίζοντο ὑπὸ τοῦ Σωκράτους.

Ἐπιταμιεύουσι τὴν πόλιν καὶ ἡμεῖς οἱ νόμοι βέβαια· διότι εἰς ποῖον ἤθελεν ἀρέσκει πόλις ἄνευ νόμων; Τώρα δὲ δὲν θὰ μείνης πιστὸς εἰς τὰ συμφωνημένα; Ἐὰν τοῦλάχιστον παραδέχεσαι τὰς συμβουλὰς μας, θὰ μείνης πιστὸς καὶ δὲν θὰ γίνῃς βέβαια καταγέλαστος φεύγων ἀπὸ τὴν πόλιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15.

(Ὁ Σωκράτης δραπέτεῦν θὰ ἐκτεθῆ εἰς τὰ σκώματα καὶ τὰς κατηγορίας ὄλων ὅπου καὶ ἂν μεταβῆ. Διὰ τὰ παιδιὰ του θὰ φροντίσουν οἱ φίλοι του).

Συλλογίζου ἤδη, ἐὰν παραθῆς αὐτὰ καὶ κάμῃς κανὲν σφάλμα ἐκ τούτων, τί καλὸν θὰ κάμῃς εἰς σέ καὶ τοὺς φίλους σου. Διότι, ὅτι μὲν βέβαια θὰ κινδυνεύσουν οἱ φίλοι σου καὶ αὐτοὶ γὰ ἐξορισθοῦν¹ καὶ γὰ χάσουν τὴν περιουσίαν των, εἶναι σχεδὸν πως βέβαιον· σὺ δὲ ὁ ἴδιος ἐὰν ἔλθῃς εἰς μίαν τῶν πλησιεστάτων εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων πόλεων, ἢ εἰς τὰς Θήβας ἢ τὰ Μέγαρα—διότι καὶ αἱ δύο ἔχουν καλοὺς νόμους²—θὰ ἔλθῃς ὡς πολέμιος, ὦ Σωκράτη, εἰς τὴν πολιτείαν ταύτην καὶ ὅσοι φροντίζουν διὰ τὰς πόλεις των θὰ σέ βλέπουν μὲ ὑποπτον καὶ ἐχθρικὸν βλέμμα, διότι θὰ σέ νομίζουν καταστροφέα τῶν νόμων καὶ θὰ ἐπιβεβαιώσῃς τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, ὥστε γὰ φαίνονται ὅτι ὀρθῶς ἐδίκασαν τὴν δίκην· διότι ὅποιος εἶναι καταστροφεὺς τῶν νόμων, πολὺ περισσότερον ἤθελε φανῆ βέβαια ὅτι εἶναι καταστροφεὺς νέων καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων· ποῖον λοιπὸν ἐκ τῶν δύο, θὰ ἀποφύγῃς τὰς εὐνομουμένας πόλεις καὶ τοὺς φρονιμωτάτους τῶν ἀνθρώπων; Ἡ θὰ πλησιάσῃς αὐτοὺς καὶ θὰ συζητήσῃς μὲ αὐτοὺς ἀναισχύντως; Ποίους λόγους θὰ λέγῃς; Ἡ θὰ λέγῃς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἔλεγες ἐδῶ, ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὸ πολυτιμότερον πράγμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι; Καὶ δὲν νομίζεις, ὅτι θὰ φανῆ, ὅτι εἶναι ἄσχημος ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ Σωκράτους; Πρέπει βέβαια γὰ νομίζῃς. Ἄλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν τόπων θὰ φύγῃς, θὰ ἔλθῃς δὲ εἰς τὴν Θεσσαλίαν³ πρὸς τοὺς φίλους τοῦ Κρίτωνος· διότι ἐκεῖ ἤδη ὑπάρχει πλείστη

¹) Οἱ Θεσσαλοὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διαβόητοι διὰ τὸν ἀκόλαστον βίον των. Ὁ Σωκράτης, ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο γὰ ζῆ μεταβῆ ἐναρέτων ἀνθρώπων, κατ' ἀνάγκην θέλει καταφύγει εἰς πόλεις ἀνθρώπων τοιούτων, οἱ ὅποιοι εὐχαριστοῦνται ἀκούοντες τοιούτου εἶδους διηγήσεις, ὅπως ἢ ἀπόδρασις τοῦ Σωκράτους ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου.

ἀκολασία, καὶ ἴσως ἂν ἠδέως σου ἀκούοιεν, ὡς γελοίως ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἀπεδίδρασκες σκευὴν τέ τινα περιθόμενος, ἢ διφθέραν λαβὼν ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες, καὶ τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας· ὅτι δὲ γέρον ἀνὴρ μικροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος, ὡς τὸ εἶκός, | ἐτόλμησας οὕτως αἰσχροῦς ἐπιθυμεῖν ζῆν, νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς, οὐδεὶς ὅς ἐρεῖ; Ἴσως, ἂν μὴ τινα λυπῆς· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσει, ὦ Σώκρατες, πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. Ὑπερχόμενος δὴ βιώσει πάντας ἀνθρώπους καὶ δουλεύων—τί ποιῶν; Ἡ εὐωχούμενος ἐν Θετταλία, ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον ἀποδεδημηκῶς εἰς Θετταλίαν; Λόγοι δὲ ἐκεῖνοι οἱ περὶ δικαιοσύνης τε καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ποῦ ἡμῖν | ἔσονται; Ἄλλὰ δὴ τῶν παίδων ἕνεκα βούλει ζῆν, ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύῃς; Τί δέ; Εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις, ξένους ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτο ἀπολαύσωσιν; Ἡ τοῦτο μὲν οὐ, αὐτοῦ δὲ τροφόμενοι σοῦ ζῶντος βέλτιον θρέπονται καὶ παιδεύονται, μὴ ξυνόντος σοῦ αὐτοῖς; Οἱ γὰρ ἐπιτηδεῖοι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. Πότερον εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσης, ἐπιμελήσονται, εἰ δὲ εἰς Ἄιδου ἀποδημήσης, οὐχὶ ἐπιμελήσονται; Ἐἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἔστιν τῶν | σοι φασκόντων ἐπιτηδείων εἶναι, οἷεσθαί γε χρῆ.

XVI. Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ μήτε τὸ ζῆν μήτε ἄλλο μηδὲν πρὸ τοῦ δικαίου, ἵνα εἰς Ἄιδου ἐλθὼν ἔχῃς πάντα ταῦτα ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν· οὔτε γὰρ ἐνθάδε σοι φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἄμεινον εἶναι οὐδὲ δικαιότερον οὐδὲ ὀσιώτερον, οὐδὲ ἄλλω τῶν σῶν οὐδενί,

1) Οἱ Θεσσαλοὶ ἦσαν ὀνομαστοὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα διὰ τὴν πολυφαγίαν των. Κατὰ ταῦτα γίνεται φανερόν, ὅτι διὰ τῆς ἀποδράσεως ὄλος ὁ πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς βίος τοῦ Σωκράτους ἐξαφανίζεται καὶ σώζεται διὰ μεγάλης ταπεινώσεως μόνον ὁ ἀπολαυστικὸς.

2) Ἄρχοντες εἰς τὸν Ἄιδον ἦσαν ὁ Αἰακός, ὁ Μίνως καὶ ὁ Ραδάμανθυς.

ἀταξία καὶ ἀκολασία καὶ ἴσως εὐχαρίστως ἤθελον ἀκούσει σὲ διηγούμενον πῶς ἐδραπέτευσες γελοίως ἀπὸ τὸ δεσμωτήριον καὶ ἀφοῦ ἐφόρεσες στολήν τινα ξένην ἢ ἀφοῦ ἐφόρεσες δερμάτινον ἔνδυμα ἢ ἑποῖα ἄλλα, ὡς γνωστόν, συνηθίζουσι νὰ φοροῦν οἱ δραπετεύοντες καὶ ἀφοῦ μετέβαλες τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν σου, ὅτι δὲ γέρων ἄνθρωπος, ἐνῶ σου ὑπολείπεται ὀλίγος χρόνος τῆς ζωῆς, ὡς εἶναι φυσικόν, ἐτόλμησες νὰ ἐπιθυμῆς νὰ ζῆς τόσον ἀίσχρῶς, ἀφοῦ παρέβης τοὺς μεγίστους νόμους, δὲν ὑπάρχει κανεὶς, ὁ ὅποιος θὰ εἴπῃ: "Ἴσως, ἂν δὲν ἐνοχλῆς κανένα· εἰ δὲ μὴ θὰ ἀκούσης, ὦ Σωκράτη, πολλὰ καὶ ἀνάξια τοῦ ἑαυτοῦ σου. Θὰ ζήσης λοιπὸν κολακεύων ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ φερόμενος ὡς δοῦλος — τί πράττων θὰ ζήσης; ἢ θὰ ζήσης διασκεδάζων εἰς τὴν Θεσσαλίαν; ὡσὰν ἀκριδῶς νὰ ἔχῃς ἀποδημήσει εἰς τὴν Θεσσαλίαν διὰ δεῖπνον; Οἱ λόγοι δὲ ἐκεῖνοι περὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς τί θὰ μᾶς γίνουν; Ἄλλὰ δῆθεν θέλεις νὰ ζήσης χάριν τῶν παιδιῶν σου διὰ νὰ ἀναθρέψῃς καὶ ἐκπαιδεύσῃς αὐτά· τί λοιπὸν; Εἰς τὴν Θεσσαλίαν αὐτά, ἀφοῦ φέρῃς, θὰ ἀναθρέψῃς καὶ θὰ ἐκπαιδεύσῃς ἀφοῦ τὰ κάμῃς ξένους διὰ νὰ ἀπολαύσουσι καὶ αὐτὸ ἀπὸ σέ; Ἡ αὐτὸ μὲν δὲν θὰ κάμῃς, ἐδῶ δὲ ἀνατρεφόμενα, ἔάν σὺ εἶσαι ἐν τῇ ζωῇ θὰ ἀνατραφοῦν καλύτερα καὶ θὰ ἐκπαιδευθοῦν, ἔάν σὺ δὲν συζῆς μετ' αὐτῶν· διότι οἱ φίλοι σου θὰ φροντίσουν δι' αὐτά. Ποῖον ἐκ τῶν δύο, ἔάν εἰς τὴν Θεσσαλίαν φύγῃς, θὰ φροντίσουν, ἔάν δὲ εἰς τὸν Ἄδην ἀποδημήσῃς, δὲν θὰ φροντίσουν, ἂν εἶναι πράγματι κανὲν ὄφελος ἀπὸ αὐτούς, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται, ὅτι εἶναι φίλοι σου; Πρέπει βέβαια νὰ νομίζῃς, ὅτι θὰ φροντίσωσι δι' αὐτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 16.

(Ἐπάρχουν καὶ εἰς τὸν Ἄδην νόμοι. Συμφέρει λοιπὸν καὶ εἰς τὸν ἐδῶ καὶ εἰς τὸν ἐκεῖ κόσμον νὰ ὑφίσταται κανεὶς τὴν ἀδικίαν παρὰ νὰ τὴν διαπράττῃ).

Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, πειθόμενος εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνατροφεῖς σου μήτε τοὺς παῖδάς σου νὰ προτιμᾶς, μήτε τὴν ζωὴν, μήτε κανὲν ἄλλο ἔμπρὸς εἰς τὸ δίκαιον, ἵνα, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὸν Ἄδην, ἔχῃς νὰ ἀπολογηθῆς ὅλα αὐτά εἰς τοὺς ἐκεῖ ἄρχοντας· διότι οὐδὲ ἐνταῦθα φαίνεται, ὅτι εἶναι ὠφελιμώτερον εἰς σέ, ἔάν πράττῃς ταῦτα, οὐδὲ δικαιότερον οὐδὲ δσιώτερον, οὔτε εἰς κανένα ἄλλον ἐκ τῶν ἰδικῶν σου, οὔτε εἰς

οὔτε ἐκεῖσε ἀφικομένῳ ἄμεινον ἔσται. Ἐὰν νῦν μὲν ἡδίκη-
 C μένος ἄπει, εἰάν ἀπίης, οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν | νόμων ἀλλὰ ὑπ'
 ἀνθρώπων· εἰάν δὲ ἐξέλθῃς οὕτως αἰσχροῦς ἀνταδικήσας τε
 καὶ ἀντικακουργήσας, τὰς σαυτοῦ ὁμολογίας τε καὶ ξυνθή-
 κας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς καὶ κακὰ ἐργασάμενος τούτους
 οὓς ἤκιστα ἔδει, σαυτὸν τε καὶ φίλους καὶ πατρίδα καὶ
 ἡμᾶς, ἡμεῖς τὲ σοι χαλεπανοῦμεν ζῶντι, καὶ ἐκεῖ οἱ ἡμέ-
 τεροι ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἄιδου νόμοι οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέ-
 ξονται, εἰδότες, ὅτι καὶ ἡμᾶς ἐπεχείρησας ἀπολέσαι τὸ σὸν
 μέρος. Ἐὰν μὴ σε πείσῃ Κρίτων ποιεῖν ἢ λέγει μᾶλ-
 D λον | ἢ ἡμεῖς».

XVII. Ταῦτα, ὦ φίλε ἑταῖρε Κρίτων, εὖ ἴσθι ὅτι ἐγὼ
 δοκῶ ἀκούειν, ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες τῶν αὐλῶν δο-
 κοῦσιν ἀκούειν, καὶ ἐν ἐμοὶ αὕτη ἢ ἡχὴ τούτων τῶν λόγων
 βομβεῖ καὶ ποιεῖ μὴ δύνασθαι τῶν ἄλλων ἀκούειν· ἀλλὰ ἴσθι,
 ὅσα γε τὰ νῦν ἐμοὶ δοκοῦντα, εἰάν λέγῃς παρὰ ταῦτα, μά-
 την ἐρεῖς. Ὅμως μέντοι εἴ τι οἶει πλέον ποιήσειν, λέγε.

KP. Ἐὰν, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔχω λέγειν.

E ΣΩ. Ἐὰν τοίνυν, ὦ Κρίτων, | καὶ πρῶτῳμεν ταύτη,
 ἐπειδὴ ταύτη ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅταν ὑπάγῃς θὰ σοῦ εἶναι περισσότερον ὠφέλιμον. Ἐὰν θὰ φύγῃς ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον ἀδικημένος, ἐὰν θὰ φύγῃς, ὄχι ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς νόμους, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ἐὰν δὲ φύγῃς τόσον αἰσχροῦς ἀφοῦ ἀνταποδώσῃς τὸ ἀδίκημα καὶ τὸ κακούργημα διὰ κακουργήματος, ἀφοῦ παραβῆς καὶ τὰς ὑποσχέσεις σου καὶ τὰς συμφωνίας σου πρὸς ἡμᾶς καὶ κακοποιήσῃς τούτους τοὺς ὁποίους ἐλάχιστα πρέπει, δηλαδὴ καὶ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τοὺς φίλους καὶ τὴν πατρίδα καὶ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς θὰ ὀργισθῶμεν ἐναντίον σου, ἐν ὅσῳ ζῆς, καὶ εἰς τὸν Ἄδην οἱ ἀδελφοί μας, οἱ νόμοι τοῦ Ἄδου, θὰ σὲ ὑποδεχθοῦν δυσμενῶς, ἐπειδὴ θὰ γνωρίζουν ὅτι καὶ ἡμᾶς ἐπιχείρησας νὰ καταστρέψῃς ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ. Ἐὰν θὰ πείσῃς, μὴ σὲ πείσῃ νὰ πράττῃς ὅσα λέγει μᾶλλον ὁ Κρίτων παρά ἡμεῖς».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17.

(Ὁ Κρίτων συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Σωκράτους).

Ταῦτα, ὦ ἀγαπητὲ φίλε Κρίτων, καλῶς γνώριζε, ὅτι ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἀκούω, οἱ ὀργιάζοντες ὡς Κορύθαντες¹ νομίζουν ὅτι ἀκούουν τοὺς αὐλοὺς, καὶ εἰς ἐμὲ ἢ ἡχῶ τούτων τῶν λόγων βουίζει καὶ μὲ κάμνει νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἀκούω τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ γνώριζε, ὅτι, ὅσον τοῦλάχιστον ἀφορᾷ τὴν τωρινὴν μου γνώμην, ἐὰν λέγῃς ἄλλα παρά ταῦτα, μάτην θὰ λέγῃς. Ἐὰν θὰ νομίζῃς, ὅτι θὰ κατορθώσωμεν κάτι περισσότερον, λέγε.

ΚΡ. Ἐὰν θὰ, ὦ Σώκρατες, δὲν δύναμαι νὰ λέγω.

ΣΩ. Ἐὰν θὰ, λοιπόν, ὦ Κρίτων, καὶ ἄς πράττωμεν τοιοῦτοτρόπως, ὅπως ὁ θεὸς διατάσσει.

¹) Οἱ Κορύθαντες ἦσαν ἱερεῖς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Κυβέλης, ἢ ὅποια ἐλατρεῦετο ἐν Φρυγίᾳ. Οὗτοι ἐτέλουν τὴν λατρείαν αὐτῆς χορεύοντες ἐνοπλοὶ μὲ σφοδρὰς κινήσεις καὶ μανιώδη καὶ παράφρονα ἐνθουσιασμὸν ὑπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἤχους αὐλῶν, τυμπάνων καὶ κροτάλων. Οἱ ἤχοι οὗτοι, καὶ ὅτε ἡ ἐξωτερικὴ ἐπίδρασις ἔπαυεν, ἐξηκολούθουν καὶ ἐβόμβουν εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀκούωσιν ἄλλο τι λεγόμενον. Ἐκ τούτου τὸ ῥῆμα κορυθαντιῶ τίθεται, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μὲ ζωνηρότητα καὶ ἐνθουσιασμὸν κατέχονται ὑπὸ τινος ἰδέας, ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἀκούουσιν. Καὶ ὁ Σωκράτης ἀκούει τὴν φωνὴν τῶν Νόμων καὶ τόσον κατέγεται ἀπὸ αὐτὴν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἀκούῃ ἄλλους λόγους.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὴν πρώτην σειράν ἐξ 100 τόμων

α') Μετρητοῖς	Δρχ. 2750
β') Μὲ δόσεις	> 3000

Οἱ διὰ δόσεων ἐγγραφόμενοι κ. κ. συνδρομηταὶ προκαταβάλλουσι δρχ. 300, ἀποδέχονται δὲ καὶ 18Χ150 συναλλαγματικὰς, πληρωτέας ἀνὰ μίαν κατὰ μῆνα.

Μὲ τὴν πληρωμὴν τῆς προκαταβολῆς δρχ. 300 ὁ συνδρομητὴς παραλαμβάνει τοὺς 10 πρώτους τόμους, μὲ τὴν πληρωμὴν δὲ ἐκάστης συναλλαγματικῆς δρχ. 150 παραλαμβάνει ἀνὰ 5 τόμους κατὰ μῆνα, καὶ οὕτω καθεξῆς.—Οἱ συνδρομηταὶ ἐπαρχιῶν λαμβάνουσι τοὺς τόμους των εἴτε διὰ τῶν κατὰ τόπους βιβλιοπωλῶν - ἀντιπροσώπων μας εἴτε ταχυδρομικῶς, πληρώνοντες τὸ ποσὸν τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν ἐξόδων ἀποστολῆς εἴτε εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους μας εἴτε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πόλεώς των.

**ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ**

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

1. Ἀλκαίου :	Ἄπαντα	12. Ἡροδότου :	Ἱστορία
2. Ἡσιόδου :	Ἔργα καὶ Ἡμέραι	13. Θεοκρίτου :	Εἰδύλλια
3. Αἰσχίνου :	Κατὰ Τιμάρχου	14. Θουκυδίδου :	Ἱστορία
4. Δημοσθένους :	Φιλιππικοί	15. Ἰσαίου :	Λόγοι
5. Ἰσοκράτους :	Λόγοι	16. Λουκιανοῦ :	Ἔργα
6. Λυσίου :	Λόγοι	17. Λυκούργου :	Κατὰ Λεωκράτους
7. Ξενοφῶντος :	Ἀπομνημονεύματα	18. Ξενοφῶντος :	Ἠθικά· Ἀπολογία Σωκράτους— Συμπόσιον — Ἀγασίλαος
8. Πλάτωνος :	Εὐθύφρων	19. Πλουτάρχου :	Ἠθικά· Ἀποφθέγματα Λακωνικά
9. Πλάτωνος :	Ἀπολογία Σωκράτους	20. Σοφοκλέους :	Ἀντιγόνη
10. Σοφοκλέους :	Φιλοκτήτης		
11. Αἰσχίνου :	Κατὰ Κτησιφώντος		

21. **Πλάτωνος :** Τίμαιος Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σχόλια ὑπὸ Θ. ΒΛΥΖΙΩΤΗ καὶ Χ. Ε. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.
22. **Πλάτωνος :** Κρίτων. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σχόλια ὑπὸ Κ. ΑΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ.
23. **Λυσίου :** Λόγοι τόμ. Β'. Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις—Σημειώσεις ὑπὸ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΖΟΥΜΕΛΕΑ.
24. **Θουκυδίδου :** Ἱστορία τόμ Β'. Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις—Σημειώσεις ὑπὸ Π.ΞΙΦΑΡΑ.
25. **Ὀμήρου :** Ὀδύσσεια Α—Δ Ἀρχαῖον κείμενον. Ἐμμετρος Μετάφρασις ὑπὸ ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ. Προλεγόμενα εἰς τὸ Ὀμηρικὸν Ζήτημα ὑπὸ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΔΑΤΟΥ.
26. **Ἀρριανοῦ :** Ἀλεξάνδρου Ἀνάβασις Ἀρχαῖον κείμενον. Μετάφρασις — Σχόλια ὑπὸ Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ Στρατηγοῦ Ε. Α.
27. **Ἡροδότου :** Ἱστορία τόμ. Β'. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σημειώσεις ὑπὸ ΕΥΑΓ. ΠΑΝΕΤΣΟΥ.
28. **Ξενοφῶντος :** Οἰκονομικός Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σημειώσεις ὑπὸ Ε. ΜΩΡΟΥ.
29. **Εὐρυπίδου :** Ἴων. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή. Ἐμμετρος Μετάφρασις ὑπὸ Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ.
30. **Ἀριστοτέλους :** Πολιτικά. Ἀρχαῖον κείμενον. Εἰσαγωγή—Μετάφρασις—Σημειώσεις ὑπὸ ΠΑΝΑΓΗ ΛΕΚΑΤΣΑ.